

LIST UČENIKA OŠ ANTUNA MIHANOVIĆA KLANJEC
Školska godina 2010./2011. Lipanj, 2011.

NOVI ZVONEC

ENERGETSKA UČINKOVITOST

Novi zvonec – list učenika Osnovne škole Antuna Mihanovića Klanjec

Školska godina 2010./2011., lipanj 2011.

Dragi čitatelji Novog zvonca!

Odvažili smo se zazvoniti još jednom u elektroničkom obliku. Ništa čudno, mi smo eko škola, provodimo projekt energetske učinkovitosti – štedimo energiju, papir i boju, učimo se mijenjati stare navike. Vjerujemo da je to dobar put i da ćete rado «prelistati» naše stranice i biti još zadovoljniji jer Novi zvonec će biti uvijek tu.

Zabilježili smo djelić sretnih događaja i značajnih uspjeha ove školske godine. Antunu Mihanoviću i gradu Klanjcu posvetili smo više prostora jer smo ove godine već počeli obilježavati 215. godina rođenja i 150. godina smrti Antuna Mihanovića.

Hvala svima na trudu koji ste uložili da bi sve tako dobro ispalo. Nakon svega želimo vam da se dobro odmorite!

U ovom broju:

Poticanje energetske učinkovitosti	3
Darovi jeseni	4
Planting a chestnut tree	5
Ekološki kviz «Lijepa naša»	6
Zima	7
Ljubav je ...	10
Domoljubni stihovi	12
Antun Mihanović i srce grada Klanjca	14
SPORT	15

Uredništvo

Izdavač: OŠ Antuna Mihanovića Klanjec

Za izdavača: Sekica Filko, ravnateljica

U izradi lista pripomogli učenici:

Dora Jurinčić, 6. r.

Marija Sonja Iveković, 6. r.

Nikolina Ricijaš, 6. r.

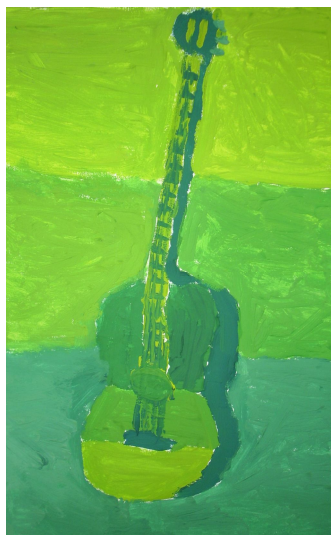
Ana Lovrečki, 5. r.

Ančica Somek, 6. r. PŠ Lučelnica

Grafička priprema: Marica Lojen, knjižničarka

Ana Gašpar, 7a PŠ Lučelnica

Nikola Hrbud, 7. r.

POTICANJE ENERGETSKE EFIKASNOSTI

18.4.2011. u školi je upriličena mala svečanost u povodu još jednog koraka pri realiziranju bolje energetske efikasnosti. U prizemlju škole promijenjene su vrlo stare lampe s klasičnim žaruljama novim niskoenergetskim fluorescentnim cijevima. U posjetu školi tom su prilikom

bili gradonačelnik Klanjca Željko Kolar, župan KZZŽ mr. Siniša Hajdaš Dončić i predstavnici donatora. Za sjećanje na ovaj dan u okolišu škole posađena je sadnica jabuke. Učenicima su ponuđeni zdravi svježe pripremljeni sokovi da se bolje zapamti kako se svojim ponašanjem, ako promijenimo loše navike kojima se nepotrebno rasiplje energija u školi i kod kuće, može više pridonijeti boljem životu na Zemlji. Moguće

je u svakodnevici štedjeti vodu, struju, toplinu, papir.

Sara Pleško, 5. r.

Došla je ...

Poput starice u dugom smeđem kaputu i blatnjavim gumenim čizmama polako i nečujno došuljala se jesen. Drugačija od ostalih, posebna na svoj način.

Volim jesen jer počinje berbama grožđa. Posvuda se širi miris mošta, a Cesargradskom gorom prepunom vinograda ori se domaća popevka. Volim jesen i okus pečenih kestena i slatkog mošta. Opčinjen sam mirisima finih domaćih pekmeza i zimnica.

Pri svakoj kleti u kotlovima peče se rakija šljivovica, lozovača ...

Uživam u jesenskim popodnevim, u šetnjama s obitelji i u druženjima u kletima uz špil karata.

Jesen će poput starice u dugom smeđem kaputu i blatnjavim čizmama tiho i nečujno otići iz mog kraja, a ja ću je nestrpljivo čekati i radovati se njenom ponovnom dolasku.

Hrvoje Harapin, 5. r.

Dan kruha u školi, 7.10.2011.

Bundeve

U polju se žute,
na djecu se ljute.
Dolaze ih ona brati,
za Noć vještica oblikovati;
a poslije ih ostave
tamo gdje ih postave.
Najsretnije bi bundeve bile
kad bi djecu dulje veselile.

Monika Tresk, 5. r.
PŠ Lučelnica

Planting a chestnut tree

Elementary school Antuna Mihanovića, Klanjec involved in The Community of Eco Schools last year. We try to reduce power, to save water and energy, to recycle paper, to reuse things, to fight for a better life on the Earth and to think ecologically in general. Our teachers encourage young people to take care of the environment because we borrowed our planet from our parents and we have to look after it for our children. Eco patrols are also active in our school. They review classrooms, hallways and the environment around the school.

We spoke at school about the United Nations goals and we came across their Environmental Programme on the internet. We found out that they organize planting trees all around the world. We did not register into their programme but we liked the idea and wanted to take part. Our English teacher Melita Ulama helped us. My classmate Dražen Kroflin brought the shoots from Cesargrad. So we marked out the United Nations Day, October 24th, by planting a chestnut in front of the school. We planted several shoots, just in case, but in spring we noticed that our tree is green. We felt really happy and proud about it. It is not big or great now, but one day it will be. It will remind us on our school days and on the fact that we can't save the Earth but we can keep trying.

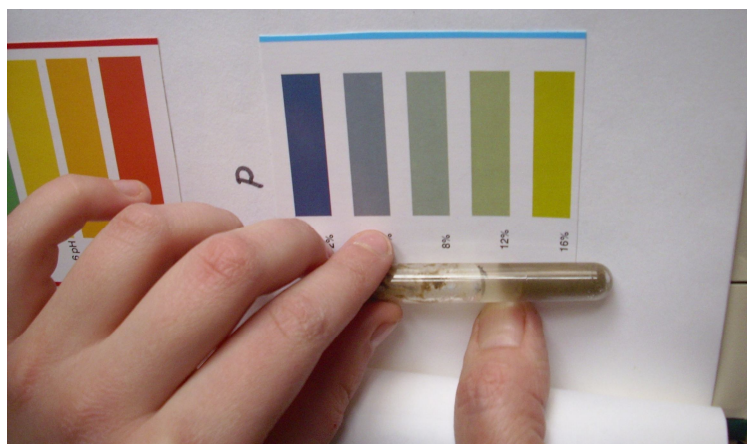
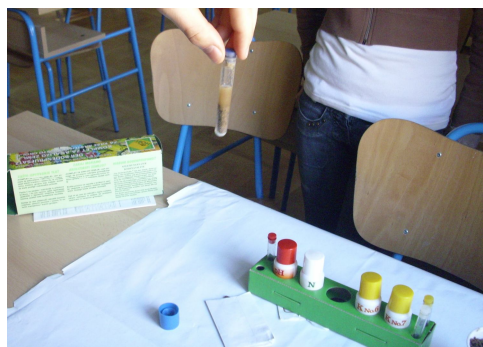
Laura Kramarić, 7th grade

Radosno iščekivanje Božića

Defektologinja je organizirala božićnu radionicu izrada ukrasa i darove svetog Nikole.

EKOLOŠKI KVIZ „LIJEPA NAŠA“

Na županijskom ekološkom kvizu „Lijepa naša“ u Stubičkim Toplicama našu je školu predstavila ekipa učenika: Luka Burazer 8. r., Lucija Novosel 7a r., Leonarda Gjenero 6.r. i Ana Lovrečki 5. r. s prezentacijom projekta „**Pravilno gnojenje – zdrav okoliš, zdrava hrana, zdravi ljudi**“.

Temu smo odabrali nakon istraživanja stava naših domaćinstava o gnojenju: od 83% domaćinstava koji uzgajaju većinu povrća za prehranu u svojim vrtovima 51% koristi umjetna gnojiva, a 7% uzgajivača umjetna gnojiva ne koristi u skladu s uputama proizvođača. Željeli smo upozoriti na posljedice samovoljnog gnojenja umjetnim gnojivima: onečišćenje okoliša i hrane, poremećaji prirodne ravnoteže, ugroženost osjetljivih biljnih i životinjskih vrsta te ugrožavanje zdravlja ljudi. Svojim smo projektom

pokazali kako se vrlo jednostavnim analizama tla mogu utvrditi nedostaci mineralnih tvari u tlu i prema potrebi dodati određene količine mineralnih gnojiva i tako osigurati uzgoj zdravog povrća i voća kao i bujnog cvijeća bez neželjenih posljedica.

Mentorica projekta nam je bila učiteljica biologije Mirjana Štih, a za pismeni dio natjecanja u znanju pripremale su nas učiteljice geografije, kemije i vjeronauka. Na natjecanje u Stubičke Toplice vodila nas je učiteljica vjeronauka Martina Ferenc – Gumbas.

Nakon pismenih ispita i prezentacije projekata povjerenstvo je ocijenilo nastupe 15 ekipa. Mi smo zauzeli 9. mjesto. Osam najboljih ekipa sudjelovalo je na završnom javnom kvizu.

Kraj nismo dočekali jer je bilo već dosta kasno pa smo morali krenuti kući.

Ana Lovrečki, 5. r.

Pismo starcu Zimi

Mihael Filko. 1.r. PŠ Lučelnica

cvijeća, među tratinčicama, visibabama i drijemovcima bijelima poput tvojih pahuljica, jaglacima, narcisima i tulipanima žutim poput sunca.

Lijepo te, starče, molim da odeš iz našega kraja da napokon mogu uživati u suncu, cvijeću i igri s prijateljima. To mi je draže nego sve snježne radosti ovog svijeta.

Dragi starče Zima,

Jako si me razveselio čim si stigao. Volim tvoje bijele pahuljice koje bockaju moje obraze kada se vani igram sa sestrom.

Ipak, već si predugo ovdje. Prošla su tri mjeseca, a još si tu. Više se ne veselim snježnim radostima. Sada želim s prijateljima uživati u suncu koje mi svojim zrakama nježno miluje lice.

Željela bih brati cvijeće i poklanjati ga majci, kojoj bi svaki put, kad bih joj poklonila buketić, na licu osvanuo osmijeh. Željela bih ići u popodnevnne šetnje poslije kojih bih čvrsto zadrijemala i opet sanjala kako šetam livadom punom raznobojnog

Tvoja Sara Pleško, 5. r.

Fašnička povorka učenika kreće prema Općinskoj dvorani na tradicionalni Mali fašnik.

Vrtić za mačke

Nije u redu da bude svačiji
ako piše da je vrtić mačji.
Isto kao što vrtić za djecu
nije za igranje konju il' zecu.

U mačjem vrtiću mačića je mnogo,
a teta mačka govori im strogo:
«Upamtite čemu služi rep i kako se pjeva,
zašto srce kuca i zbog čega sijeva.»

Teta ih uči i koliko dugo miša se vreba,
i zašto snijeg i kiša padaju s neba.
Sve to uče prije dobi dačke
u tom vrtiću za mačke.

U vrtiću se još slažu kocke, katkad se i slika,
Ivan Novak, 5. r.
a veseli se mačići jedva daju van iz pješčanika.
Svakoga dana u tom je vrtiću
zabavno i veselo ko u crtiću.

Ivan Gorup, 5. r. PŠ Lučelnica
Rad predložen za Državni LIDRANO 2011.

Otvorenje dječjeg igrališta u Lučelnici
Nikola Zrnc, 1. r. PŠ Lučelnica

Ivan Novak, 5. r.

Priroda slika proljeće

Proljeće zelenom boji travu i lišće na granama. Na drveću pupa zeleno lišće. U proljeće se vraćaju ptice selice i dobivaju mlade. Trešnje i višnje dobivaju plod. Priroda boji cijelu okolinu. Životinje koje su spavale zimski san se bude. Na primjer vjeverice i jazavci. Šareno cvijeće ponovno cvate. Cijela priroda se mijenja i postaje ljepša. Sve životinje dobivaju mlade. Neke životinje se linjaju i dobivaju proljetno krzno. Kao što sve u proljeće dobiva svoju boju, cvijeće dobiva svoju. U proljeće je sve lijepo zato što je šareno.

Filip Horvat, 6. r. PŠ Lučelnica

Patricija Brlek, 1. r.

Leonardo Krčelić, 2.r.

Moja mama

Slovo m je za mene jako važno. Njime počinje riječ marmelada koju jako volim jesti, mudrost jer takva želim biti i sa m počinje riječ mama. Riječ mama važna mi je jer je mama jako dobra i mila. Uvijek mi pomaže i čuva me. Brinula se o meni kad sam bila mala, no i sada je moj anđeo čuvar. Ona je moj lijek jer kad sam bolesna njezin dodir me izliječi. Kad sam tužna njene šale me nasmiju. Kad sam na krivom putu, ona me usmjeri na pravi. Jako je brižna i marljiva i pazi da ja i sestra imamo sve što nam je potrebno. Njezin pogled je toliko lijep i sjajan da se uvijek raznježim kad je pogledam. Kosa joj je poput svile, a crvene usne uvijek nasmiješene. Prije spavanja mi tepa svojim blagim glasom i osjećam se kao na oblacima među zvijezdama. Kada ode tihim i lakim korakom usnem svoju najdražu i najbolju mamu na svijetu. Moju mama.

Ines Vlahović, 4. r.

Moja majka ima crvenu kosu. Ona nosi naočale. Moja majka je niska rastom, ali visoka glasom. Kad je ona ljuta riječi joj se odrone kao iz dubine. Snažna je poput bika jer je po horoskopu bik. Moja majka je nježna kao cvijet. Kad nešto ne znam ona mi to objasni, u bolesti me njeguje i pazi. Njezine oči me stalno prate. Moja majka je stalno u mislima sa mnom.

Stjepana Babić, 2.r. PŠ Lučelnica

Moja mama zove se Silvija. Ima dugu smeđu kosu. Oči su joj smeđe, a na licu ima pjegice. Moja je mama nježna prema meni. Voli se smijati i to me veseli. Svakog se dana igra sa mnom i s mojim sestrama. Uvijek je uz mene kad je zatrebam. Puno mi pomaže i ja njoj. Moja me mama jako voli i ja volim nju.

Dora Vlašić, 2. r. PŠ Lučelnica

Ja jako volim svoju mamu. Moja mama nježno govori. Puno mi pomaže, a posebno kad imam problem. Nakon maminih toplih riječi, osjećam se bolje. Ona je jako dobra. Uvijek se brine za mene.

Sandra Sinković, 2.r.

Majčin dan - čestitka majci

Denes sem se hitre zbudila. Potiho s hiže zišla, rožice sem hitre nabrala i mami ih vesela dala. Tatek je vesel bil, mami je kušlece delil, a ja sem pospano gledela kak moja je mama vesela.

Mateja Filko, 3. r. PŠ Lučelnica

Hana Slovenec, 1. r.

Tara Kramar, 1. r.

Zaljubljena vaza

Za Valentinovo sam dobila predivnu vazu. Ima oblik srca i crvene je boje. Dugo sam razmišljala o cvijetu koji bih stavila u nju. Malena je i u nju stane samo jedan cvijet. Koji? Ruža, iris, narcisa ili ivančica? Koji će se cvijet mojoj vazi najviše svidati?

Jednog dana ubrala sam predivnu ružu u maminom vrtu. Na cvjetnim laticama blistale su kapljice rose kao sjajni biseri. Moja vaza željno je čekala svog stanara. I... dogodila se ljubav na prvi pogled! Vaza je dugo čekala takav predivan cvijet. A ruža? Ona je od sreće polako otvarala svoje nježne i mekane latice i svojim mirisom opijala moju sobu. Svakog dana u vazuu sam stavljala svježu vodu. Vaza kao da mi je zahvaljivala za tu nježnost i dobrotu. Ružu je milovala svojom svježinom pa je njihova zaljubljenost trajala. Kako se približavala zima, polako se gasila ljubav ruže i vaze. Latice su otpale i cvijet nije više imao svoj zaljubljeni sjaj. Usamljenu i tužnu vazuu stavila sam u kut police da čeka proljeće i neku novu i mirisnu ljubav.

Maja Koleš, 5. r. PŠ Lučelnica

Glumci Perica Martinović i Goran Matović 16.3.2011. recitalom ljubavne poezije razveselili su nas, a i uozbiljili. Što bi bilo, kad ljubavi ne bi bilo?!

Ljubav

Ljubav je za mene kada me netko voli, misli na tu osobu i jedva čeka da zajedno provedu vrijeme. Svaka osoba ima svoje mane, no s ljubavlju one nestaju. Ljubav je razmišljanje, razgovaranje i zabavljanje. Život je lakši i ljepši kada ga podijeliš s nekim. Za svaku osobu postoji netko, samo je pitanje kada ćeš ga pronaći. Također postoji i ljubav prema roditeljima, prijateljima i bližnjima. Postoji i ljubav prema životinjama. Ja jako volim pse Anisu i Jaga i nikada ih ne bih nikome mogla dati. Ljubav je sve oko nas, samo ju treba prepoznati i davati. Ljubav je nesebična i što je više daješ, to si sretniji.

Klara Gorup, 5. r. PŠ Lučelnica

Karmela Pavlinić, 4.r. PŠ Lučelnica

Pepeljuga u posjeti Regoču

Jednog je dana Pepeljuga odlučila otići u posjetu Regoču u Legen grad. Rano pred zoru dok je još bio mrak iskrala se iz kuće u tišini kako je ne bi čule njene dvije zle polusestre i maćeha. Njena dobra vila čarobnim je štapićem mahnula i pretvorila staru kočiju u veliki vlak. Pepeljuga je sjela u vlak i tamo se sreća s Ljubanom i njegovom složnom družbom. Svi su bili veseli i raspjevani. S veseljem su prihvatili Pepeljugu. Ona im je rekla da putuje u Legen grad. Ljuban je rekao Pepeljugi da oni putuju šegrtu Hlapiću jer trebaju nove cipele, a čuli su da je on najbolji postolar u gradu. Legen grad je usputna stanica. Neko su vrijeme putovali, a tada je iznenada vlak stao. Veliki nanos snijega na pruzi stvorio je prepreku i vlak nije mogao dalje. Ljuban je pozvao svoje prijatelje kako bi zajedno i složno otkopali snijeg. U pomoć je priskočila i Pepeljuga. Ubrzo je vlak opet krenuo. Vozili su se tako kroz guste šume i prostrana polja. Vani je postajalo sve hladnije, stabla su bila puna inja. Sve je bilo tiho i tužno. Jedino se čuo zvižduk vlaka. To je bio Legen grad, Pepeljugin stanica. Pepeljuga je sišla, pozdravila Ljubanovu složnu družbu. Krenula je prema velikim zidinama Legen grada. Vila Kosjenka veselo ju je dočekala. Regoč koji je inače bio tužan i trom, ugledavši Pepeljugu od radosti je skočio uvis. Od njegove težine se stresla zemlja. S drveća je popadalo inje, a oblaci su se raširili. Veliko je Sunce obasjalo čitav grad koji je tada postao najljepše mjesto na svijetu.

Ivana Vlašić, 4. r. PŠ Lučelnica

Ljubljena domača reč

U zelenom, šumovitom i lijepom Zagorju žive brojni ljudi. Netko je sa sela, netko je iz grada, netko je visok, netko je nizak. Mnogo je razlika, ali i mnogo sličnosti. Jedna je vrlo važna - Zagorci su.

Tako su se našla neka dva različita, a slična čovjeka na istom mjestu – na nekom dobro prihvaćenom čitanju poezije u Krapini. Štef je bio sa sela, a Marko iz grada. Štef je bio nizak i govorio je kajkavskim dijalektom, a Marko je bio razmjerno visok i govorio je nečim između kajkavskog i štokavskog jezika. Nakon čitanja oba su pošla popiti kavu u obližnju kavanu. Ondje morahu sjesti za isti stol budući da drugdje nije bilo mjesta. Nakon komentiranja događaja, Štef je rekao: «Bum ti ja nekaj povedal! Nekad smo mi Zagorci, puno više govorili našim starim govorom, a pogleč nas danas. Današnja mladež sve više i više pripoveda te engleske reči, a svoj jezik pozabljuje. Ne znam kaj bu s toga bilo.» Na to će Marko: «Da, tak ti je to. I mi iz grada već zaboravljamo kajkavski i sve je nekak zmešano.»

Kada je Marko došao kući, pomislio je kako bi u gradu bilo lijepo čuti onu staru ljubljenu domaču reč. Pomislio je ... i uzdahnuo.

Tihomir Kroflin, 7. r

Zagorje moje milo

Za sobom sam zaprla
škripeča vrata i prešla
v daleki svet.
Suza je slana
polehko potekla
i tvoje mi ime rekla.
Falili su mi bregi tvoji,
Sotla i Cesargrad
i ftičeki moji.
I pogača topla,
gibanica i brašno domače,

pure i kokoši
i raca kaj v blatu gače.
I kak god bi mi teško bilo,
zmslila bum se na te,
Zagorje moje milo.
Dora Jurinčić, 6. r.

Hrvoje Horvat, 5. r. PŠ Lučelnica

Kaj

Kaj, čutim vu sebi.
Kaj, čutim pri tebi.
Kaj, vu mom srcu navek napisana bu
nigda ja nem pozabil nju.
Kaj, najlepša mi reč
bila bu tu gda me ne bu več.
Filip Husnjak, 8. r.

Tu je moj dom

Šume kaj prekrivaju Cesargrad,
i cvetje kaj uz Sutlu raste
smeh dece v ljetnim večerima
svi puti travom obrasli
i tišina za vreme dugih zima.

Tu je moj dom.

Kud god buju me noge jedanput
odnesle
na široke pute kroz celi svet
navek bum znala gdi srce mi stoji
uz zagorske brege
kam navek buju se vračali koraki moji.
Maja Kolar, 8. r.

MOJ DEDEK

Moj dedek
h belo j hižici živi.
Okoli hižice
plava lesica stoji.
Zaigrani pesek
ničeg se ne boji.
Maček po krovu hodi
i ftičkeke gled i.
Kravica h štali
z lancem zvoni.
Zajček i h gajbi
detelju jeju.
Roža je na obloku,
a kokot na plotu.
Dedek vu hižici
zadovoljno spi
jer na broju su vsi.

Rebeka Siročić, 3. r.

Druga nagrada u kategoriji učenika osnovnih škola na Pjesničkoj nagradi Antun Mihanović za domoljubnu poeziju, Klanjec 10. lipnja 2011.

Moj kraj

V jutro kad se zbudim,
odmah kroz okno pogledim.
Pogled je lepši nego na moru,
jer odmah uočim Cesargradsku goru.
S te gore vidi se Zelenjak,
za to mesto mora znati saki đak.
Himna je naša napisana tam,
tam je Mihanović često bil sam.
Vsi bregi su puni kljeti,
ljudima je samo vino na pameti.
Baš je lep i taj klanječki kraj,
To je kak i mali raj!

Antonio Glas, 8. r.

Zagorje

Vu našem kraju
najlepše je vu mesecu maju.
Nigdar nigdo tak sreten ni
kak vu našem kraju mi.
Zeleni bregeci su vse posut
i vsaki se človek rada šeče tud.
Lepo cvetje bregima diši
kak nam sonce sjaji.
Hižica mala med drevima stoji,
a oko je cvetje diši.
Pčele i bumbari letiju
ki fini pelud skupljaju.
Ljudi, ja vam velim:
naše Zagorje je kak pravi raj
vu jemu ftiček i popevaju takaj.

Stela Pleško, 6. r.

V mojem kraju

Saki den, po istem putu v školu idem,
v zemlju gledim,
furt se žurim
i niš zanimljivega ne vidim.
Ali denes sem malo oko sebe pogledal,
gora se vsa v zeleno oblekla,
črešnje su cvele belo kak šlajer,
a kos je fučkal svoju popevku.
Na vlatima trave, kak da su zlatne,
jako bleščiju kaplice rose.,
bumbar, leptiri, pčele i ose
po cvetju letiju i nektar piju.
Lepo je v mojem dragomu kraju,
kud god pogledaš, tak je kak h raj,
rože dišiju, ftiče letiju,
a najlepše je v mesecu maju.

Luka Burazer, 8. r.

ANTUN MIHANOVIĆ (1796.-1861)

Antun Mihanović je svoj radni vijek proveo u vojničkoj i diplomatskoj službi austrijske carevine u više europskih gradova, ali se uvijek vraćao u Malo Trgovište (Dvorac Mihanović u Tuheljskim Toplicama) gdje mu je živjela sestra, a jedno vrijeme i majka. Tako je nastala njegova duga veza sa klanječkim krajem.

Kada je 1858. godine otišao u mirovinu, nastanio se u kraju koji je volio i u koji se uvijek vraćao. Antun Mihanović je unajmio dio dvorca u kojem je živio do smrti 1861. godine.

Nove Dvore dao je sagraditi Toma Erdödy, vlasnik Cesargrada, hrvatski ban i pobjednik u bitci kod Siska 1593. godine. Novi Dvori su već od početka 20. stoljeća bili izloženi propadanju. Nakon Drugoga svjetskog rata dogodilo se namjerno rušenje i uništavanje dvorca. Napušten i ruševan odolijevao je svojoj zloj sudbini. Današnja slika dvorca otužan je prizor posve ruševnog zdanja koje je nekad bilo velebno i lijepo.

Antun Mihanović umro je 14. studenog 1861. godine u 65. godini života. Pokopan je na župnom groblju u Klanjcu. Kćerka Marieta podigla mu je granitni spomenik s motom „Lijepa naša domovino”.

Stanovnici Klanjca uoči pedesetogodišnjice Mihanovićeve smrti podižu 1910. godine na Trgu spomenik s poprsjem Antuna Mihanovića, rad hrvatskog kipara Roberta Frangeša Mihanovića.

Na stogodišnjicu objavljivanja Mihanovićeve Hrvatske domovine u 10. broju Gajeve „Danice” 1835. godine, na inicijativu Družbe braće hrvatskog zmaja podignut je spomenik – obelisk u Zelenjaku koji se smatra mjestom nadahnuća za navedenu pjesmu. Spomenik je izradio kipar Rudolf Ivanković.

Učenici dodatne nastave iz povijesti

Na satovima dodatne nastave iz povijesti

Već nekoliko godina na dodatnoj nastavi iz povijesti bavimo se proučavanjem kulturne baštine Klanjca pa tako ukazujemo na povijesnu i kulturnu važnost svoga grada.

Zbog turističke orijentacije Klanjca i činjenice da na tako malom prostoru postoji velik broj kulturnih spomenika i znamenitih ljudi, ove školske godine posvetili smo se tome kako te činjenice približiti ljudima.

Odlučili smo izraditi prospekt za bolje turističko upoznavanje Klanjca. S obzirom da naša škola nosi ime pjesnika hrvatske himne, u prospektu smo dali poseban naglasak značaju Antuna Mihanovića za naš kraj čime smo se pridružili obilježavanju 150-te obljetnice njegove smrti.

Svom prospektu dali smo naziv **Antun Mihanović i srce grada Klanjca**.

Na početku dajemo kratak povijesni pregled klanječke gradske jezgre, zatim slijedi opis Trga Antuna Mihanovića, Galerije Antuna Augustinčića, Samostana, sarkofaga, Cesargrada i kapele Sv. Florijana.

Posebno mjesto posvetili smo lokacijama koje povezuju Antuna Mihanovića i klanječki kraj.

Svoj rad predstavili smo na Smotri projekata iz područja odgoja i obrazovanja za ljudska prava i demokratsko građanstvo (županijska razina) te stekli uvjete i prospekt prezentirali na Državnoj smotri u Zagrebu 19. svibnja ove godine.

ANTUN MIHANOVIĆ ISRCE GRADA

KLANJCA

„U jednom starom latinskom opisu Klanjca vrlo lijepo se tumači zašto se to naselje ispod Cesargrada baš tako zove. Pisac kaže: Kad se iz doline penješ na brdo ili se spuštaš u dolinu, vrlo dobro se vidi – iz klanca se uspinješ ili se u klanec spuštaš. A u hrvatskom je ziklu klanec označava i mjesto među brdima...“

P. Cvečan, Franjevački samostan u Klanjcu

Radeći na projektu iz područja demokratskog građanstva stekli smo znanja i vještine koji su nam potrebni za cjeloživotno učenje kao što su istraživanje, rješavanje problema, timski rad, suradničko učenje, dokumentarni pristup, rasprava, kratak i argumentiran govor, javni nastup, kulturna osviještenost, poduzetnička osviještenost, učenje Ustava RH i zakona te njihovo korištenje u rješavanju problema.

Učenici projektne skupine:

Maja Kolar, Filip Husnjak, Tamara Vučak, Laura Šoban, Antonio Glas, Mislav Cvek.

DJETINJSTVO NEKAD I SAD...

Brunhilda je bila desetogodišnja djevojčica. Čardačani su je od milja zvali Srna. Bila je vitka, lijepa i visoka. Bila je vesela i živahne naravi. Potpuno se razlikovala od svojih roditelja koji su uvijek bili ozbiljni i pazili na ugled. Dolazila je iz bogate obitelji.

Roditelji su joj branili da skače po livadama, da sjedi na prozoru, da se najede do sitosti jer mora biti vitka. Uvijek su joj govorili da je to za dječake. Majka joj je stalno govorila da mora paziti na svoje zdravlje. Morala je piti razne lijekove iako nije bila bolesna. Srna se noćima budila kako bi sjedila na prozoru i slušala glasove prirode. To ju je ispunjavalo. Uvijek je promatrala dječake kako skaču po livadama i penju se po drveću. Sva je treperila od želje da bude kao oni, da ne mora biti tako ukočena i biti tako strogo odgojena. Jednog dana kada je Sava pripovijedala o svom tužnom životu, nadahnula je Srnu da potrči ispod duge. Pričalo se da ako netko potrči ispod duge da će postati dječak. Potrčala je preko vinograda i stigla do močvare koju su zvali Mrtvo jezero. Začulo se kloktanje vode i tada je

Srna utrčala u smrt. Njezini roditelji bili su očajni. Tek tada su shvatili da nisu sve misli i želje iste. Naslutili su koje je značenje imala duga njihovoj kćeri.

Današnja djeca vezana su uz tehnologiju. Djeca puno vremena provode gledajući televiziju i družeći se s prijateljima preko interneta na društvenim mrežama. Bilo bi puno ljepše kada bi se igrali u prirodi i bili na svježem zraku. Mislim da su Srnini roditelji bili prestrogi. Trebali su biti sretni što se Srna željela igrati vani, skakati po livadama i penjati se po drveću. Trebali su težiti tome da Srna bude sretna, a ne misliti samo o ugledu.

Lijepo je kad ljudi o tebi misle sve najbolje, ali mislim da ne bi bilo ništa loše u tome da je Srna uživala u svom djetinjstvu. Mislim da im to ne bi pokvarilo ugled. Da je tako bilo ne bi došlo do tragedije.

Lucija Novosel, 7a PŠ Lučelnica

SPORT - SAMO USPJESI

Športsko društvo naše škole natjecalo se tijekom školske godine u nogometu, rukometu, odbojci, krosu, streljaštvu, šahu i atletici. Postignuti su lijepi rezultati koji nam služe na ponos. Učenike je vodio Matija Makek, uz pomoć gospodina Zdravka Ivekovića (streljaštvo) i gospodina Mate Geljića (šah).

Kros u Krapinskim Toplicama. Josipa Livaković osvojila je 2. mjesto.

Dječaci Filip Husnjak, Paolo Vuga, Marko Leš i Luka Poslek osvojili su ekipno 2. mjesto u krosu.

U Bedekovčini je bilo Županijsko natjecanje iz odbojke za dječake i djevojčice. Bili smo najbolji i nastupili smo opet u Bedekovčini 23.3.2011. na Regionalnom natjecanju.

Dječaci su zauzeli 2. mjesto. Igrali su: Ivan Sušec, Antonio Petek, Filip Horvat, Jurica Zobec, Paolo Vuga, Filip Husnjak, Luka Poslek, Marko Leš, Nikola Hrbud.

Djevojčice su osvojile 4. mjesto. Igrale su: Maja Kolar, Tamara Vučak, Monika Horvat, Laura Šoban, Ana Gašpar, Lucija Prelec, Lucija Stipčić, Barbara Črešnjek, Ivana Petek

Šahistice: Martina Lovrečki, Marija Sonja Iveković, Maja Hercigonja, Nikolina Ricijaš u Maču osvojile su 2. mjesto.

U streljaštvu su nastupili Marko Ricijaš, Tihomir Kroflin i Matija Lovrečki

Trči, skoči, baci

Po drugi puta Svjetski dan sporta 31. svibnja, obilježili smo međuopćinskim atletskim mitingom. Natjecanje je održano u Razvoru pod geslom «TRČI, SKOČI, BACI». Sudjelovali su učenici OŠ Lijepa naša Tuhelj, OŠ Josipa Broza Kumrovec i OŠ Antuna Mihanovića Klanjec. Između brojnih uspjeha ekipe naše škole posebno treba istaknuti ukupnu pobjedu naših djevojčica, a dječaci su ukupno drugi.

Ovim putem čestitamo svim natjecateljima na borbenosti i zalaganju i zahvaljujemo se našem voditelju Matiji Makeku koji nas je fizički i psihički dobro spremio. Zaista je bilo lijepo i ponosno nositi bijelu majicu naše škole.

Luka Poslek, 8. r.

